UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

7 päivänä lokakuuta 2014*

Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Kartellia koskevat komission hallintomenettelyn asiakirjat ja lopullinen päätös ja tämän päätöksen versio, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja — Asiakirjaan tutustumista koskevan oikeuden epääminen — Velvollisuus toteuttaa konkreettinen ja asiakirjakohtainen tutkinta — Kolmannen osapuolen taloudellisten etujen suojaan perustuva poikkeus — Tutkintatoimien tarkoitusten suojaan perustuva poikkeus — Ylivoimainen yleinen etu

Asiassa T-534/11,

**Schenker AG**, kotipaikka Essen (Saksa), edustajinaan asianajajat C. von Hammerstein, B. Beckmann ja C.-D. Munding,

kantajana,

vastaan

**Euroopan komissio**, asiamiehinään aluksi M. Kellerbauer, C. ten Dam ja P. Costa de Oliveira, sittemmin M. Kellerbauer, Costa de Oliveira ja H. Leupold,

vastaajana,

jota tukevat

**Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV**, kotipaikka Amsterdam (Alankomaat), edustajanaan asianajaja M. Smeets,

**Martinair Holland NV**, kotipaikka Haarlemmermeer (Alankomaat), edustajinaan asianajajat R. Wesseling ja M. Bredenoord-Spoek,

**Société Air Ranska SA**, kotipaikka Roissy-en-France (Ranska), edustajinaan asianajajat A. Wachsmann ja S. Thibault-Liger,

**Cathay Pacific Airways Ltd**, kotipaikka Queensway, Hong-Kong (Kiina), edustajinaan aluksi asianajaja B. Bär-Bouyssière, solicitor M. Rees, D. Vaughan, QC, ja barrister R. Kreisberger, sitten solicitor M. Rees, D. Vaughan, QC, ja barrister R. Kreisberger,

**Air Canada**, kotipaikka Québec (Kanada), edustajinaan solicitor J. Pheasant ja asianajaja C. Wünschmann,

ja

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

**Lufthansa Cargo AG**, kotipaikka Frankfurt am Main (Saksa),

ja

**Swiss International Air Lines AG**, kotipaikka Basel (Sveitsi),

edustajinaan aluksi asianajajat S. Völcker ja E. Arsenidou, sittemmin Völcker ja asianajaja J. Orologas,

väliintulijoina,

jossa on kyse 3.8.2011 tehdyn komission päätöksen, jolla evätään oikeus saada tutustua komission tekemään päätökseen C(2010) 7694 lopullinen (asia COMP/F/39.258 – Lentorahti) liittyviin hallintomenettelyn asiakirjoihin, tämän päätöksen lyhentämättömään versioon ja sen versioon, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja, kumoamisvaatimuksesta,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Kanninen (esittelevä tuomari) sekä tuomarit I. Pelikánová ja E. Buttigieg,

kirjaaja: hallintovirkamies K. Andová,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 21.3.2014 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

**tuomion**

## Tosiseikat

1 Euroopan komissio teki 9.11.2010 päätöksen C(2010) 7694 lopullinen (asia COMP/F/39.258 – Lentorahti), joka liittyy SEUT 101 artiklan soveltamismenettelyyn (jäljempänä lentorahtipäätös). Tässä päätöksessä joka tehtiin [SEUT 101] ja [SEUT 102] artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1) 7 artiklan nojalla, komissio totesi useiden yritysten rikkoneen SEUT 101 artiklan 1 kohtaa osallistumalla maailmanlaajuiseen lentorahtipalveluja koskevaan kartelliin (jäljempänä lentorahtikartelli) Euroopan talousalueella (ETA) ja määräsi näille yrityksille sakkoja, joiden yhteismäärä oli 799 445 000 euroa.

2 Kantaja, joka on logistiikkapalveluja tuottava Schenker AG -niminen yritys, teki 21.4.2011 komissiolle hakemuksen saada tutustua ensisijaisesti menettelyn, jonka päätteeksi lentorahtipäätös tehtiin, koko asiakirja-aineistoon (jäljempänä lehtorahtiasiakirjat), toissijaisesti lentorahtipäätöksen lyhentämättömään versioon ja ainakin tämän päätöksen versioon, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43) nojalla. Kantaja väitti hakemuksessaan, että sillä oli erityinen intressi saada nämä asiakirjat, koska kaksi lentorahtipäätöksen adressaateista oli nostanut sitä vastaan alankomaalaisessa tuomioistuimessa kanteen, jossa vaadittiin sen toteamista, etteivät ne olleet velvollisia maksamaan sille vahingonkorvausta kilpailuoikeuden rikkomisen vuoksi.

3 Komissio hylkäsi kyseisen hakemuksen 25.5.2011 päivätyllä kirjeellään.

4 Kantaja teki 15.6.2011 asetuksen N:o 1049/2001 7 artiklan 2 kohdan nojalla uudistetun hakemuksen, jossa se vaati komissiota tarkistamaan kantaansa (jäljempänä uudistettu hakemus).

5 Komissio hylkäsi uudistetun hakemuksen 3.8.2011 päivätyllä kirjeellään (jäljempänä riidanalainen päätös).

6 Riidanalaisessa päätöksessä komissio ensinnäkin rajasi uudistetun hakemuksen ulottuvuutta. Se totesi, että uudistetun hakemuksen kohde oli sama kuin alkuperäisen hakemuksen kohde (riidanalaisen päätöksen 2 osan kolmas kohta).

7 Tämän jälkeen komissio tutki erikseen yhtäältä hakemuksen saada tutustua lehtorahtiasiakirjoihin ja lentorahtipäätöksen lyhentämättömään versioon ja toisaalta hakemuksen saada tutustua tämän päätöksen versioon, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja (ks. riidanalaisen päätöksen 2 osan neljännen kohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta).

8 Hakemuksista saada tutustua lehtorahtiasiakirjoihin ja lentorahtipäätöksen lyhentämättömään versioon komissio totesi ensinnäkin, että asetuksen N:o 1/2003 säännöksissä sekä [SEUT 101] ja [SEUT 102] artiklan mukaisten komission menettelyjen kulusta 7.4.2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 773/2004 (EUVL L 123, s. 18) säännöksissä sitä kielletään ilmaisemasta tietoja, jotka on koottu SEUT 101 ja SEUT 102 artiklan soveltamiseen liittyvän tutkinnan kuluessa (jäljempänä kilpailuasian tutkinta). Komissio katsoi, ettei tätä kieltoa voitu kiertää asetuksen N:o 1049/2001 perusteella ja että sen tavoitteena oli suojata kilpailusääntöjen soveltamisjärjestelmää sekä kyseessä olevien yritysten intressiä siihen, ettei niiden komissiolle toimittamia tietoja ja luottamuksellisia tietoja ilmaista. Komissio katsoi lisäksi, että yleistä luottamuksellisuusolettamaa sovellettiin myös ”asiakirjoihin, jotka [kantaja] pyrki saamaan” (riidanalaisen päätöksen 3.1 osa).

9 Toiseksi komissio totesi, että lentorahtipäätöksestä oli nostettu useita kumoamiskanteita, jotka olivat vireillä unionin yleisessä tuomioistuimessa, joten tutkinnan, jonka päätteeksi tämä päätös oli tehty (jäljempänä lentorahtitutkinta), ei voitu katsoa päättyneen lopullisesti. Komission mukaan ei voinut olla poissuljettua, että komission päätöksen lainmukaisuutta koskevassa oikeudenkäyntimenettelyssä unionin yleinen tuomioistuin pyytäisi sitä toimittamaan sen asiakirja-aineistosta peräisin olevia asiakirjoja. Komissio totesi, että näiden asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaiseminen voisi häiritä kyseistä oikeudenkäyntimenettelyä. Komissio katsoi myös, että unionin yleisessä tuomioistuimessa vireillä olevien oikeudenkäyntien tuloksesta riippuen se saattaisi joutua aloittamaan lentorahtitutkinnan uudelleen. Näin ollen ”hakemuksen kohteena olevien asiakirjojen” sisältämien tietojen ilmaiseminen rajoittaisi sen kykyä tehdä uusi päätös suojassa ulkoisilta vaikutteilta ja vaarantaisi sen tutkinnan tavoitteet (riidanalaisen päätöksen 3.2 osan ensimmäinen kohta).

10 Lisäksi komissio katsoi, että kilpailuasian tutkinnan yhteydessä tietoja toimittaneilla yrityksillä oli perusteltu luottamus siihen, ettei niitä ilmaistaisi, paitsi mitä tulee tutkinnan päätteeksi tehtävään päätökseen, josta on poistettu liikesalaisuudet ja muut luottamukselliset tiedot. Komissio totesi, että ”asiakirjat, joita [uudistettu hakemus] koskee”, olivat ”sakkoimmuniteettiin ja sakkojen alentamiseen liittyviä asiakirjoja”, tarkastusten aikana kerättyjä asiakirjoja, tietopyyntöjä, vastauksia näihin pyyntöihin, väitetiedoksiantoja, vastauksia näihin väitetiedoksiantoihin ja komission sisäisiä asiakirjoja. Komissio korosti, että tällaisten asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaiseminen asetuksissa N:o 1/2003 ja N:o 773/2004 säädetyistä luottamuksellisuustakeista huolimatta poistaisi näiltä takeilta sisällön ja kannustaisi myöhempien tutkintojen kohteena olevia yrityksiä rajoittamaan yhteistyönsä minimiin, mikä estäisi komissiota soveltamasta kilpailusääntöjä tehokkaasti (riidanalaisen päätöksen 3.2 osan toinen–kuudes kohta).

11 Komissio totesi edellä esitetyn perusteella, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa säädetty poikkeus, joka koskee tarkastus-, tutkinta- ja tilintarkastustoimien tarkoitusten suojaa, kattoi täysimääräisesti ”nämä asiakirjat” (riidanalaisen päätöksen 3.2 osan seitsemäs kohta).

12 Kolmanneksi komissio totesi, että ”hakemuksen kohteena olevat asiakirjat” sisälsivät arkaluonteisia liiketietoja, joiden ilmaiseminen vahingoittaisi asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettua kyseessä olevien yritysten taloudellisten etujen suojaa. Komissio katsoi, ettei näiden tietojen sisältöä ollut mahdollista täsmentää enempää paljastamatta sitä osittain ja näin ollen poistamatta tähän säännökseen perustuvan poikkeuksen vaikutusta (riidanalaisen päätöksen 3.3 osa).

13 Neljänneksi komissio totesi, että tietyt kolmannen maan kilpailuviranomaiset olivat julkaisseet lentorahtikartellia koskevia päätöksiä, joista tietyt oli liitetty uudistettuun hakemukseen. Komissio totesi kuitenkin, että toisin kuin kantaja oli väittänyt tässä hakemuksessa, tämä ei muuttanut lentorahtiasiakirjojen ja lentorahtipäätöksen lyhentämättömän version suojaamisen tarvetta (riidanalaisen päätöksen 3.4.1 osa).

14 Viidenneksi komissio katsoi, että – toisin kuin kantaja väitti uudistetussa hakemuksessa – yhtäältä ei ollut tarpeen analysoida asiakirjakohtaisesti jokaista asiakirjaa, johon ei annettu mahdollisuutta tutustua, koska oikeuskäytännön mukaan oli mahdollista olettaa, että kaikki ne olivat luottamuksellisia, ja toisaalta lentorahtipäätöksen tekeminen ei merkinnyt lentorahtitutkinnan lopullista päättämistä (riidanalaisen päätöksen 3.4.2 osa).

15 Kuudenneksi komissio totesi, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä ja kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetut poikkeukset kattoivat kokonaan ”kyseessä olevat asiakirjat” eikä näin ollen ollut mahdollista antaa mahdollisuutta tutustua osaan näistä asiakirjoista (riidanalaisen päätöksen 4 osa).

16 Seitsemänneksi komissio totesi, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan viimeisen lauseen mukaan kyseisessä kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia ei pitänyt soveltaa, jos ylivoimainen yleinen etu edellytti ilmaisemista. Komissio katsoi kuitenkin, että uudistettu hakemus ei sisältänyt perusteluja, joilla tällaisen edun olemassaolo olisi voitu osoittaa (riidanalaisen päätöksen 5 osa).

17 Hakemuksesta saada tutustua lentorahtipäätöksen versioon, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja, komissio totesi, että tätä versiota valmisteltiin parhaillaan. Komissio korosti yhtäältä, että SEUT 101 artiklan soveltamista kartelliasiassa koskevan päätöksen sellaisen version, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja, valmisteleminen kestää huomattavan kauan, ja toisaalta, että se keskusteli parhaillaan kyseessä olevien yritysten kanssa lentorahtipäätöksen niistä osista, jotka eivät saisi sisältyä tämän päätöksen versioon, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja. Lopuksi komissio totesi, että koska tätä versiota ei ollut vielä olemassa, kantajan tutustumishakemuksella ei ollut kohdetta. Se kuitenkin sitoutui lähettämään kantajalle tällaisen version heti, kun se valmistuisi (riidanalaisen päätöksen 2 osan neljännen kohdan toinen luetelmakohta).

**Oikeudenkäyntimenettely sekä asianosaisten ja muiden osapuolten vaatimukset**

18 Kantaja nosti esillä olevan kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 10.10.2011 jättämällään kannekirjelmällä.

19 Unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 13. ja 16.1.2012 jättämillään kirjelmillä Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV, Martinair Holland NV, Société Air France SA, Cathay Pacific Airways Ltd, Air Canada, Lufthansa Cargo AG ja Swiss International Air Lines AG pyysivät saada esiintyä asiassa väliintulijoina tukeakseen komission vaatimuksia. Unionin yleisen tuomioistuimen kuudennen jaoston puheenjohtaja antoi 24.4.2012 antamallaan määräyksellä luvan näihin väliintuloihin.

20 Kun unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin, esittelevä tuomari siirrettiin ensimmäiseen jaostoon, joten esillä oleva asia annettiin tämän jaoston käsiteltäväksi.

21 Unionin yleinen tuomioistuin esitti 16.1.2014 päivätyllä kirjeellä työjärjestyksensä 64 artiklan mukaisina prosessinjohtotoimina asianosaisille kirjallisia kysymyksiä, joihin nämä vastasivat asetetussa määräajassa.

22 Unionin yleinen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn. Asianosaisten suulliset lausumat ja niiden unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin antamat vastaukset kuultiin 21.3.2014 pidetyssä istunnossa.

23 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen ja

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

24 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— hylkää kanteen ja

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

25 Koninklijke Luchtvaart Maatschappij, Martinair Holland, Société Air France, Air Canada, Lufthansa Cargo ja Swiss International Air Lines vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

— hylkää kanteen ja

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

26 Cathay Pacific Airways vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin hylkää kanteen.

## Oikeudellinen arviointi

*Riidanalaisen päätöksen sisältöä koskevat alkuhuomautukset*

27 Aluksi on todettava, että edellä 2 ja 6 kohdasta ilmenee, että uudistettu hakemus sisältää kolme asiakirjoihin tutustumista koskevaa hakemusta, joista ensimmäinen koskee lehtorahtiasiakirjoja ja se on esitetty ensisijaisesti, toinen toissijaisesti esitetty hakemus koskee lentorahtipäätöksen lyhentämätöntä versiota ja kolmas vielä toissijaisemmin esitetty hakemus koskee tämän päätöksen versiota, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja.

28 Komissio hylkäsi näistä hakemuksista kolmannen eri perusteella kuin kaksi ensimmäistä hakemusta. Se teki näin riidanalaisen päätöksen johdanto-osassa, joka koskee erityisesti uudistetun hakemuksen kohteen rajaamista (riidanalaisen päätöksen 2 osa).

29 Tässä johdanto-osassa komissio totesi, että edellä 27 kohdassa mainitun kahden ensimmäisen tutustumishakemuksen hylkäämisperusteet esitetään riidanalaisen päätöksen myöhemmissä osissa.

30 Näissä myöhemmissä osissa eli riidanalaisen päätöksen 3–5 osassa komissio ei kuitenkaan tutkinut edellä 27 kohdassa mainittua kahta ensimmäistä tutustumishakemusta eikä maininnut niitä erikseen. Näin ollen komission kyseisissä osissa esittämien hylkäysperusteiden on mahdollisuuksien mukaan tulkittava kohdistuvan sekä hakemukseen saada tutustua lentorahtiasiakirjoihin että hakemukseen saada tutustua lentorahtipäätöksen lyhentämättömään versioon.

31 Tämän jälkeen on huomautettava, että vaikka komissio hylkäsi nämä hakemukset selvästi asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä ja kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettujen poikkeusten nojalla, jotka koskevat taloudellisten etujen suojaa ja tutkintatoimien tarkoitusten suojaa, se mainitsi kahteen otteeseen myös tuomioistuinkäsittelyn suojan ja totesi, että kantajan tutustumishakemuksissa tarkoitettujen asiakirjojen kaltaisten asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaiseminen voisi häiritä näitä tuomioistuinkäsittelyjä (ks. riidanalaisen päätöksen 3.1 osan seitsemäs alakohta ja 3.2 osan ensimmäinen alakohta).

32 Kantajat ja tietyt väliintulijat ovat siis esittäneet kirjelmissään useita perusteluja, jotka liittyvät siihen, voisiko haettu tutustumismahdollisuus vahingoittaa asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettua tuomioistuinkäsittelyn suojaa. Kantaja ei ole kuitenkaan vedonnut riidanalaisen päätöksen kumoamisperusteeseen, jonka mukaan tätä säännöstä olisi rikottu, eikä komissio ole väittänyt unionin yleisessä tuomioistuimessa, että riidanalainen päätös perustuisi osittain siihen.

33 Tältä osin on katsottava, että vaikka komissio mainitsi riidanalaisessa päätöksessä tuomioistuinkäsittelyn suojan, se perusteli lehtorahtiasiakirjoihin ja lentorahtipäätöksen lyhentämättömään versioon tutustumista koskevien hakemusten hylkäämistä pelkästään asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä ja kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetuilla poikkeuksilla, jotka koskevat taloudellisten etujen suojaa ja tutkintatoimien tarkoitusten suojaa, eikä tämän asetuksen 4 artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetulla poikkeuksella.

34 Riidanalaisen päätöksen 3.2 osan seitsemännessä alakohdassa, 3.3 osan viidennessä alakohdassa ja 4 osassa komissio nimittäin yksinomaan totesi muodollisesti, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä ja kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetut poikkeukset kattoivat hakemuksen kohteena olevat asiakirjat. Erityisesti riidanalaisen päätöksen 5 osan kymmenennessä alakohdassa komissio katsoi päätelmänä haettujen asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaisemista koskevan yleisen edun ja niiden etujen, joita suojataan riidanalaisessa päätöksessä sovelletuilla poikkeuksilla, punninnasta, joka sen piti toteuttaa saman asetuksen 4 artiklan 2 kohdan viimeisen lauseen nojalla, että etusijalle piti asettaa etu, joka koskee taloudellisten etujen suojaa ja tutkintatoimien tarkoitusten suojaa. Lopuksi on korostettava, että komissio ei väittänyt istunnossa riidanalaisen päätöksen perustuvan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan toiseen luetelmakohtaan.

35 Kantajan kanteen tueksi esittämiä kanneperusteita on tutkittava edellä esitettyjen huomautusten valossa.

*Asiakysymys*

Alustavat huomautukset

36 Kantaja esittää kanteen tueksi lähinnä viisi kanneperustetta, jotka voidaan jakaa kahteen ryhmään.

37 Ensimmäisellä kanneperusteiden ryhmällä kantaja riitauttaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin komissio hylkäsi kantajan hakemuksen saada tutustua lentorahtiasiakirjoihin ja lentorahtipäätöksen lyhentämättömään versioon. Tämä kanneperusteiden ryhmä käsittää neljä ensimmäistä kanneperustetta. Ensimmäisen kanneperusteen mukaan komissio ei tutkinut lentorahtiasiakirjoja konkreettisesti ja asiakirjakohtaisesti. Toisen ja kolmannen kanneperusteen mukaan komissio rikkoi asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäistä ja kolmatta luetelmakohtaa, kun se ei perustellut sitä, että lentorahtiasiakirjojen ja lentorahtipäätöksen lyhentämättömän version sisältämien tietojen ilmaiseminen voisi vahingoittaa tietyn luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellisten etujen suojaa (toinen kanneperuste) tai tutkintatoimien tarkoitusten suojaa (kolmas kanneperuste).

Neljäs kanneperuste perustuu siihen, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan viimeistä lausetta on rikottu, koska oli olemassa ylivoimainen yleinen etu, joka edellyttää näiden asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaisemista.

38 Toinen ryhmä käsittää viidennen kanneperusteen. Tämä kanneperuste, joka on esitetty toissijaisesti, perustuu lähinnä siihen, että komissio rikkoi asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohtaa, kun se ei antanut kantajan tutustua osittain lentorahtiasiakirjoihin eikä toimittanut sille lentorahtipäätöksen versiota, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja.

39 On todettava, että Euroopan unionin toimielin voi ottaa hallussaan olevia asiakirjoja koskevaa tutustumispyyntöä arvioidessaan huomioon kumulatiivisesti useita asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklassa mainittuja epäämisperusteita (ks. vastaavasti tuomio komissio v. Éditions Odile Jacob, 28.6.2012, C-404/10 P, Kok., EU:C:2012:393, 113 ja 114 kohta).

40 Kuten edellä 27–35 kohdassa todetaan, komissio katsoi nyt käsiteltävässä asiassa, että lentorahtiasiakirjoja ja lentorahtipäätöksen lyhentämätöntä versiota koski samalla sekä asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettu poikkeus, joka koskee taloudellisten etujen suojaa, että saman asetuksen 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettua poikkeusta, joka koskee unionin toimielinten tarkastus-, tutkinta- ja tilintarkastustoimien tarkoitusten suojaa.

41 Komissio ei katsonut, että lentorahtipäätöksen versiota, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja, koskisi poikkeus asiakirjoihin tutustumista koskevaan oikeuteen, vaan se ainoastaan totesi, että tätä versiota ei ollut vielä olemassa ja että se lähetettäisiin kantajalle heti, kun se valmistuisi.

Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan velvollisuutta tutkia lentorahtiasiakirjoihin kuuluvat asiakirjat konkreettisesti ja asiakirjakohtaisesti on laiminlyöty

42 Aluksi on muistettava, että SEUT 15 artiklan 3 kohdan nojalla kaikilla unionin kansalaisilla sekä kaikilla luonnollisilla henkilöillä, jotka asuvat jossain jäsenvaltiossa, tai kaikilla oikeushenkilöillä, joilla on sääntömääräinen kotipaikka jossain jäsenvaltiossa, on oikeus tutustua unionin toimielinten, elinten ja laitosten asiakirjoihin, ellei tavallisen lainsäätämisjärjestyksen mukaisesti määritellyistä periaatteista ja edellytyksistä muuta johdu. Asetuksella N:o 1049/2001 pyritään myöntämään yleisölle mahdollisimman laaja oikeus tutustua toimielinten asiakirjoihin. Tästä asetuksesta ilmenee myös, erityisesti sen 4 artiklasta, jossa säädetään poikkeuksista tältä osin, että tätä oikeutta tutustua asiakirjoihin kuitenkin rajoittavat tietyt yleisen tai yksityisen edun mukaiset syyt (tuomio 27.2.2014, komissio v. EnBW Energie Baden-Württemberg, C-365/12 P, Kok., EU:C:2014:112, 61 kohta).

43 Niiden poikkeusten, joihin komissio vetosi riidanalaisessa päätöksessä, eli asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä ja kolmannessa luetelmakohdassa säädettyjen poikkeusten nojalla unionin toimielimet eivät anna tutustuttavaksi asiakirjaa silloin, jos sen sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi tietyn luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellisten etujen suojaa tai näiden toimielinten tarkastus-, tutkinta- ja tilintarkastustoimien tarkoitusten suojaa, jollei ylivoimainen yleinen etu edellytä kyseisen asiakirjan ilmaisemista.

44 Tästä seuraa, että kyseisessä 4 artiklassa säädetty poikkeusjärjestelmä perustuu tietyssä tilanteessa vastakkaisten etujen, eli yhtäältä etujen, joita edistetään ilmaisemalla kyseisten asiakirjojen sisältämiä tietoja, ja toisaalta etujen, joita tämä tietojen ilmaiseminen uhkaa, punnintaan. Asiakirjoihin tutustumista koskevasta hakemuksesta tehtävä päätös riippuu siitä, mikä etu on käsiteltävässä asiassa ensisijainen (edellä 42 kohdassa mainittu tuomio, komissio v. EnBW Energie Baden-Württemberg, EU:C:2014:112, 63 kohta).

45 Nyt käsiteltävässä asiassa on katsottava, että lentorahtiasiakirjat ja lentorahtipäätöksen lyhentämätön versio kuuluvat asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettujen unionin toimielinten tarkastus-, tutkinta- ja tilintarkastustoimien alaan. Komissio on nimittäin koonnut näiden asiakirjojen sisältämät tiedot tai käsitellyt niitä SEUT 101 artiklan soveltamiseen liittyvän tutkinnan puitteissa, jonka tavoitteena oli koota riittävät tiedot ja todisteet seuraamusten määräämiseksi tämän määräyksen vastaisista konkreettisista käytännöistä.

46 Kun lisäksi otetaan huomioon SEUT 101 artiklan soveltamismenettelyn tavoite, joka on sen tarkastaminen, onko yksi tai useampi yritys osallistunut kollusiiviseen toimintaan, joka on omiaan vaikuttamaan olennaisesti kilpailuun, on todettava, että komissio kerää tällaisen menettelyn yhteydessä arkaluonteisia kaupallisia tietoja, jotka koskevat muun muassa menettelyssä mukana olevien yritysten taloudellisia strategioita, myynnin määrää, markkinaosuuksia tai liikesuhteita, joten tutustuminen tällaiseen menettelyyn liittyviin asiakirjoihin voi vahingoittaa mainittujen yritysten taloudellisten etujen suojaa. Taloudellisten etujen suojaa ja unionin toimielinten tarkastus-, tutkinta- ja tilintarkastustoimien tarkoitusten suojaa koskevat poikkeukset liittyvät siis nyt käsiteltävässä asiassa läheisesti toisiinsa (edellä 42 kohdassa mainittu tuomio, komissio v. EnBW Energie Baden-Württemberg, EU:C:2014:112, 79 kohta ja tuomio 13.9.2013, Alankomaat v. komissio, T-380/08, Kok., EU:T:2013:480, 34 kohta).

47 On totta, että sen perustelemiseksi, että toimielin päättää olla antamatta tutustuttavaksi asiakirjaa, ei lähtökohtaisesti riitä, että tämä asiakirja kuuluu jonkin asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdassa mainitun toiminnan tai edun alaan, vaan kyseisen toimielimen on myös selitettävä, millä tavoin tähän asiakirjaan tutustuminen voisi konkreettisesti ja tosiasiallisesti loukata etua, jota suojataan tässä artiklassa säädetyllä poikkeuksella. Kyseinen toimielin voi kuitenkin käyttää tältä osin perusteluina yleisiä olettamia, joita sovelletaan tiettyihin asiakirjojen luokkiin, koska samankaltaiset yleisluonteiset toteamukset saattavat olla sovellettavissa luonteeltaan samanlaisia asiakirjoja koskeviin tiedonsaantipyyntöihin (edellä 46 kohdassa mainittu tuomio, komissio v. EnBW Energie Baden-Württemberg, EU:C:2014:112, 64 ja 65 kohta ja tuomio, Alankomaat v. komissio, EU:T:2013:480, 35 kohta).

48 On tutkittava, voidaanko tällainen yleinen olettama johtaa SEUT 101 artiklan soveltamismenettelyiden osalta asetusten N:o 1/2003 ja N:o 773/2004 säännöksistä, joissa säännellään nimenomaisesti oikeutta saada tutustua asiakirjoihin, jotka sisältyvät näitä menettelyitä koskeviin komission asiakirja-aineistoihin.

49 Tältä osin on korostettava, että asetuksilla N:o 1/2003 ja N:o 773/2004 on kyseisellä alalla eri tavoitteet kuin asetuksella N:o 1049/2001, sillä niillä pyritään takaamaan asianomaisten osapuolten puolustautumisoikeuksien noudattaminen ja kantelujen huolellinen käsittely ja takaamaan samalla liikesalaisuuksien kunnioittaminen SEUT 101 artiklan soveltamismenettelyissä, eikä tekemään asiakirjoihin tutustumista koskevan oikeuden käyttöä mahdollisimman helpoksi eikä edistämään hyviä hallintokäytäntöjä turvaamalla viranomaisten päätöksentekomenettelyn ja niiden päätösten perusteena olevien tietojen mahdollisimman laaja avoimuus (edellä 42 kohdassa mainittu tuomio, komissio v. EnBW Energie Baden-Württemberg, EU:C:2014:112, 83 kohta ja tuomio 13.9.2013, Alankomaat v. komissio, T-380/08, Kok., EU:T:2013:480, 30 kohta).

50 Toisin kuin kantaja väittää – eli että asetuksen N:o 1049/2001 säännöksillä on etusija, jos ne ovat ristiriidassa jonkun muun unionin oikeuden säännön kanssa – asetuksissa N:o 1/2003 ja N:o 773/2004 ei ole säännöstä, jossa säädettäisiin nimenomaisesti jommankumman asetuksen ensisijaisuudesta toiseen nähden. Näin ollen on taattava se, että näitä asetuksia sovelletaan toisiinsa nähden yhteen soveltuvalla tavalla siten, että niitä voidaan siis soveltaa johdonmukaisesti (tuomio 27.2.2014, komissio v. EnBW Energie Baden-Württemberg, C-365/12 P, Kok., EU:C:2014:112, 84 kohta ja tuomio 13.9.2013, Alankomaat v. komissio, T-380/08, Kok., EU:T:2013:480, 31 kohta).

51 On totta, että oikeus tutustua SEUT 101 artiklan soveltamismenettelyn hallinnolliseen asiakirja-aineistoon ja asetukseen N:o 1049/2001 perustuva oikeus tutustua toimielinten asiakirjoihin eroavat oikeudellisesti toisistaan, mutta ne johtavat kuitenkin toiminnalliselta kannalta katsottuna toisiinsa rinnastettaviin tilanteisiin. Oikeus tutustua asiakirjoihin mahdollistaa nimittäin tämän oikeuden myöntämisen oikeudellisesta perustasta riippumatta sen, että voidaan saada asianomaisten yritysten ja kolmansien komissiolle esittämät huomautukset ja asiakirjat (tuomio 27.2.2014, komissio v. EnBW Energie Baden-Württemberg, C-365/12 P, Kok., EU:C:2014:112, 89 kohta ja tuomio 13.9.2013, Alankomaat v. komissio, T-380/08, Kok., EU:T:2013:480, 32 kohta).

52 Asetuksen N:o 1/2003 27 artiklan 2 kohdalla ja 28 artiklalla sekä asetuksen N:o 773/2004 6, 8, 15 ja 16 artiklalla säännellään rajoittavasti SEUT 101 artiklan soveltamismenettelyyn liittyvään asiakirja-aineistoon sisältyvien asiakirjojen käyttöä siten, että tutustumisoikeus rajoitetaan ”asianomaisiin osapuoliin” ja ”kantelijoihin”, joiden kantelun komissio aikoo hylätä, sillä varauksella, ettei yritysten liikesalaisuuksia ja muita luottamuksellisia tietoja eikä komission ja jäsenvaltioiden kilpailuviranomaisten sisäisiä asiakirjoja paljasteta ja että tutustuttavaksi annettuja asiakirjoja käytetään ainoastaan tuomioistuin- tai hallintomenettelyihin, joissa sovelletaan SEUT 101 artiklaa (tuomio 27.2.2014, komissio v. EnBW Energie Baden-Württemberg, C-365/12 P, Kok., EU:C:2014:112, 86 kohta ja tuomio 13.9.2013, Alankomaat v. komissio, T-380/08, Kok., EU:T:2013:480, 38 kohta).

53 Tästä seuraa, että sen lisäksi, ettei SEUT 101 artiklan soveltamismenettelyn osapuolilla ole rajoittamatonta oikeutta tutustua komission asiakirja-aineistossa oleviin asiakirjoihin, myöskään kolmansilla – poikkeuksena kantelijat – ei tällaisen menettelyn yhteydessä ole oikeutta tutustua komission asiakirja-aineistossa oleviin asiakirjoihin (edellä 42 kohdassa mainittu tuomio, komissio v. EnBW Energie Baden-Württemberg, EU:C:2014:112, 87 kohta).

54 Nämä seikat on otettava huomioon tulkittaessa asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäistä ja kolmatta luetelmakohtaa. Jos nimittäin muut kuin henkilöt, joilla on asetusten N:o 1/2003 ja 773/2004 nojalla oikeus tutustua asiakirjoihin, tai ne, joilla lähtökohtaisesti on tällainen oikeus mutta jotka eivät ole käyttäneet sitä tai joilta tällainen oikeus on evätty, voisivat saada oikeuden tutustua asiakirjoihin asetuksen N:o 1049/2001 nojalla, asetuksilla N:o 1/2003 ja 773/2004 käyttöön otettu asiakirjoihin tutustumisjärjestelmä vaarannettaisiin (edellä 42 kohdassa mainittu tuomio, komissio v. EnBW Energie Baden-Württemberg, EU:C:2014:112, 88 kohta ja edellä 46 kohdassa mainittu tuomio, Alankomaat v. komissio, EU:T:2013:480, 40 kohta).

55 Näissä olosuhteissa on katsottava, että yleinen oikeus tutustua asetuksen N:o 1049/2001 perusteella asiakirjoihin, joita on vaihdettu SEUT 101 artiklan soveltamismenettelyn puitteissa komission ja tämän menettelyn asianomaisten osapuolten tai kolmansien välillä, olisi omiaan vaarantamaan tasapainon, jonka unionin lainsäätäjä on halunnut taata asetuksissa N:o 1/2003 ja 773/2004 kyseisten yritysten velvollisuuden, joka koskee mahdollisesti arkaluonteisia kaupallisten tietojen toimittamista komissiolle, ja sen vahvistettua suojaa koskevan takeen välillä, joka liittyy salassapitovelvollisuuden ja liikesalaisuuksien suojan nojalla komissiolle näin toimitettuihin tietoihin (edellä 42 kohdassa mainittu tuomio, komissio v. EnBW Energie Baden-Württemberg, EU:C:2014:112, 90 kohta ja edellä 46 kohdassa mainittu tuomio, Alankomaat v. komissio, EU:T:2013:480, 39 kohta).

56 Lisäksi on todettava komission SEUT 101 artiklan soveltamismenettelyjen yhteydessä sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskevissa asioissa antamiensa tiedonantojen (EYVL 2002, C 45, s. 3 ja EUVL 2006, C 298, s. 11) nojalla keräämistä tiedoista, että näiden tietojen ilmaiseminen saattaisi saada mahdolliset sakoista vapauttamista tai sakkojen lieventämistä pyytävät henkilöt jättämään tekemättä ilmoituksia näiden tiedonantojen perusteella. Ne nimittäin saattaisivat joutua epäedullisempaan asemaan kuin muut kartelliin osallistuneet yritykset, jotka eivät ole tehneet tutkinnan aikana yhteistyötä tai jotka ovat tehneet sitä vähemmän aktiivisesti (edellä 46 kohdassa mainittu tuomio Alankomaat v. komissio, EU:T:2013:480, 39 kohta).

57 Näin ollen asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä ja kolmannessa luetelmakohdassa säädettyjä poikkeuksia tulkittaessa on hyväksyttävä, toisin kuin kantaja väittää, sellaisen yleisen olettaman olemassaolo, jonka mukaan komission SEUT 101 artiklan soveltamismenettelyn aikana saamien asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaiseminen vaarantaa lähtökohtaisesti sekä unionin toimielinten tarkastus-, tutkinta- ja tilintarkastustoimien tarkoitusten suojan että tällaisessa menettelyssä mukana olevien yritysten taloudellisten etujen suojan (ks. vastaavasti edellä 42 kohdassa mainittu tuomio komissio v. EnBW Energie Baden-Württemberg, EU:C:2014:112, 92 kohta; edellä 46 kohdassa mainittu tuomio Alankomaat v. komissio, T-380/08, EU:T:2013:480, 42 kohta; ks. analogisesti edellä 39 kohdassa mainittu tuomio komissio v. Éditions Odile Jacob, EU:C:2012:393, 123 kohta).

58 Kun otetaan huomioon SEUT 101 artiklan soveltamismenettelyn yhteydessä suojattujen etujen luonne, edellisessä kohdassa tehty päätelmä pätee siitä riippumatta, koskeeko tiedonsaantipyyntö jo päätettyä menettelyä vai vireillä olevaa menettelyä. Menettelyssä mukana olevien yritysten taloudellista toimintaa koskevien arkaluonteisten tietojen julkistaminen voi nimittäin vahingoittaa niiden taloudellisia etuja siitä riippumatta, onko SEUT 101 artiklan soveltamismenettely vireillä vai ei. Lisäksi tällaisen julkistamisen mahdollisuus tämän menettelyn päättymisen jälkeen voisi vaarantaa sen, että yritykset ovat valmiita tekemään yhteistyötä tällaisen menettelyn ollessa vireillä (edellä 46 kohdassa mainittu tuomio Alankomaat v. komissio, EU:T:2013:480, 43 kohta; ks. analogisesti edellä 39 kohdassa mainittu tuomio komissio v. Éditions Odile Jacob, EU:C:2012:393, 124 kohta).

59 On lisäksi korostettava, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 7 kohdan mukaan taloudellisia etuja ja arkaluonteisia asiakirjoja koskevia poikkeuksia voidaan soveltaa 30 vuoden ajan ja tarvittaessa jopa tämän jälkeenkin (edellä 39 kohdassa mainittu tuomio komissio v. Éditions Odile Jacob, EU:C:2012:393, 125 kohta).

60 Edellä mainitulla yleisellä olettamalla ei suljeta pois mahdollisuutta osoittaa, että tietty asiakirja, jonka sisältämien tietojen ilmaisemista on pyydetty, ei kuulu kyseisen olettaman alaan tai että olemassa on sellainen ylivoimainen yleinen etu, joka asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan nojalla oikeuttaa ilmaisemaan kyseisen asiakirjan sisältämät tiedot (edellä 39 kohdassa mainittu tuomio komissio v. Éditions Odile Jacob, EU:C:2012:393, 126 kohta; edellä 42 kohdassa mainittu tuomio komissio v. EnBW Energie Baden-Württemberg, EU:C:2014:112, 100 kohta ja edellä 46 kohdassa mainittu tuomio Alankomaat v. komissio, EU:T:2013:480, 45 kohta).

61 Edellä esitetyn valossa on katsottava, että toisin kuin kantaja lähinnä väittää, komission ei tarvinnut tutkia lentorahtiasiakirjoihin kuuluvia asiakirjoja konkreettisesti ja asiakirjakohtaisesti.

62 Ensimmäinen kanneperuste on näin ollen hylättävä.

Toinen kanneperuste, jonka mukaan komissio rikkoi asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäistä luetelmakohtaa katsoessaan, että tietyn luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellisten etujen suojaa koskeva poikkeus asiakirjoihin tutustumisoikeuteen kattoi lentorahtiasiakirjat ja lentorahtipäätöksen lyhentämättömän version

63 Kantaja väittää, että komissio ei ole perustellut sitä, että oikeus tutustua lentorahtiasiakirjoihin ja lentorahtipäätöksen lyhentämättömään versioon vahingoittaisi tietyn luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellisia etuja. Se muistuttaa, että lentorahtipäätös koskee joulukuun 1999 ja helmikuun 2006 välistä ajanjaksoa. Kantajan mukaan mitkään kaupalliset tiedot eivät ole enää ajankohtaisia eikä niitä voida enää suojata. Kantajan mukaan komissio totesi itse tiedonannossaan oikeutta tutustua komission asiakirja-aineistoon koskevista säännöistä [SEUT 101] ja [SEUT 102] artiklan, ETA-sopimuksen 53, 54 ja 57 artiklan ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 soveltamistapauksissa (EUVL 2005, C 325, s. 7), että yleisesti ottaen yli viisi vuotta vanhat tiedot eivät ole enää luottamuksellisia.

64 Komissio, jota väliintulijat tukevat, kiistää kantajan väitteet.

65 Aluksi on todettava, että edellä 57 kohdassa todetun valossa komissio saattoi olettaa, että oikeus tutustua lentorahtiasiakirjoihin ja lentorahtipäätöksen versioon, joka sisältää luottamuksellisia tietoja, saattoi vahingoittaa niiden yritysten taloudellisia etuja, joita lentorahtitutkinta koskee. Näin ollen on todettava, että – toisin kuin kantaja lähinnä väittää – komission ei tarvinnut esittää tältä osin erityisiä syitä.

66 Tämän jälkeen on muistutettava, että – kuten asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 7 kohdan sanamuodosta ilmenee ja kuten oikeuskäytännössä on korostettu (ks. edellä 59 kohta) – kyseisessä säännöksessä tarkoitettuja poikkeuksia, ja erityisesti taloudellisten etujen suojaa koskevaa poikkeusta, voidaan soveltaa 30 vuoden ajan ja tarvittaessa jopa tämän jälkeenkin.

67 Nyt käsiteltävässä asiassa kantaja itsekin myöntää, että lentorahtipäätös koskee joulukuun 1999 ja helmikuun 2006 välistä ajanjaksoa, eli alle 30 vuotta ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä kulunutta ajanjaksoa.

68 Tämä kanneperuste on näin ollen hylättävä.

Kolmas kanneperuste, jonka mukaan komissio rikkoi asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmatta luetelmakohtaa katsoessaan, että tutkintatoimien tarkoitusten suojaa koskeva poikkeus asiakirjoihin tutustumista koskevaan oikeuteen kattoi lentorahtiasiakirjat ja lentorahtipäätöksen lyhentämättömän version

69 Kantaja väittää, että lentorahtitutkinta oli päättynyt silloin, kun riidanalaisen päätös tehtiin, huolimatta siitä, että unionin yleisessä tuomioistuimessa oli vireillä tiettyjä oikeudenkäyntejä, jotka koskevat lentorahtipäätöksestä nostettuja kumoamiskanteita. Kantajan mukaan komissio oletti näin ollen virheellisesti, että lentorahtiasiakirjojen ja lentorahtipäätöksen lyhentämättömän version sisältämien tietojen ilmaiseminen voisi vahingoittaa sen tutkintatoimien tarkoitusten suojaa.

70 Kantajan väitteet on hylättävä, kuten komissio ja väliintulijat toteavat perustellusti. Kuten edellä 57 kohdassa todetaan, komissio saattoi nimittäin olettaa, että oikeus tutustua lentorahtiasiakirjoihin ja lentorahtipäätökseen saattoi vahingoittaa sen tutkintatoimien tarkoitusten suojaa.

71 Lisäksi on korostettava, kuten kantaja itsekin toteaa, että kun komissio teki riidanalaisen päätöksen, unionin yleisessä tuomioistuimessa oli vireillä useita oikeudenkäyntimenettelyjä, jotka koskevat lentorahtipäätöksen laillisuutta, eli asia T-9/11, Air Canada v. komissio, asia T-28/11, Koninklijke Luchtvaart Maatschappij v. komissio, asia T-36/11, Japan Airlines v. komissio, asia T-38/11, Cathay Pacific Airways v. komissio, asia T-39/11, Cargolux Airlines v. komissio, asia T-40/11, Lan Airlines and Lan Cargo v. komissio, asia T-43/11, Singapore Airlines and Singapore Airlines Cargo PTE v. komissio, asia T-46/11 , Deutsche Lufthansa ym. v. komissio, asia T-48/11, British Airways v. komissio, asia T-56/11, SAS Cargo Group ym. v. komissio, asia T-62/11, Air France KLM v. komissio, asia T-63/11, Air France v. komissio ja asia T-67/11 Martinair Holland v. komissio, jotka ovat tällä hetkellä vireillä unionin yleisessä tuomioistuimessa.

72 Näin ollen on todettava, että komissio saattaisi sen mukaan, mikä on edeltävässä kohdassa mainittujen eri oikeudenkäyntimenettelyjen lopputulos, joutua ryhtymään uudelleen toimiin mahdollisen uuden päätöksen tekemiseksi (ks. vastaavasti tuomio komissio v. Éditions Odile Jacob, 28.6.2012, C-404/10 P, Kok., EU:C:2012:393, 130 kohta). Toisin kuin kantaja väittää, lentorahtitutkinnan ei näin ollen voida katsoa päättyneen lopullisesti silloin, kun riidanalaisen päätös tehtiin.

73 Edellä esitetystä seuraa, että käsiteltävänä oleva kanneperuste on hylättävä.

Neljäs kanneperuste, jonka mukaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan viimeistä lausetta on rikottu siltä osin kuin ylivoimainen yleinen etu edellyttää lentorahtiasiakirjojen ja lentorahtipäätöksen lyhentämättömän version sisältämien tietojen ilmaisemista

– Alkuhuomautukset

74 Asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan viimeisestä lauseesta ilmenee, että toimielimet eivät kieltäydy antamasta tutustuttavaksi asiakirjaa, kun ylivoimainen yleinen etu edellyttää sen sisältämien tietojen ilmaisemista, vaikka tämä voisi vahingoittaa – kuten nyt käsiteltävässä asiassa – tietyn luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellisten etujen suojaa tai unionin toimielinten tarkastus-, tutkinta- ja tilintarkastustoimien tarkoitusten suojaa.

75 Tässä yhteydessä on vertailtava yhtäältä sitä erityistä intressiä, joka on suojattava sillä, että kyseessä olevan asiakirjan sisältämiä tietoja ei ilmaista, ja toisaalta muun muassa yleistä intressiä siihen, että tähän asiakirjaan voidaan tutustua, ottaen huomioon ne edut, joita laajemman avoimuuden avulla voidaan saavuttaa ja joita ovat, kuten asetuksen N:o 1049/2001 toisessa perustelukappaleessa täsmennetään, se, että parannetaan kansalaisten mahdollisuuksia osallistua päätöksentekomenettelyihin, ja se, että hallinnolla on demokraattisessa järjestelmässä suurempi legitimiteetti suhteessa kansalaisiin ja että hallinto on tehokkaampaa ja vastuullisempaa (tuomio 21.10.2010, Agapiou Joséphidès v. komissio ja EACEA, T-439/08, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa, 136 kohta).

76 Kuten edellä 16 kohdassa todetaan, komissio katsoi riidanalaisessa päätöksessä, että uudistettu hakemus ei sisältänyt perusteluja, joilla olisi voitu osoittaa, että on olemassa ylivoimainen yleinen etu, joka edellyttää sitä, että kantajan annetaan tutustua lentorahtiasiakirjoihin tai lentorahtipäätöksen versioon, joka sisältää luottamuksellisia tietoja.

77 Kantaja väittää, että tämä toteamus on virheellinen. Se esittää tältä osin lähinnä neljä väitteen osaa. Ensimmäinen osa koskee kilpailuasian tutkintaan liittyvien asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaisemiseen liittyvän yleisen edun olemassaoloa, toinen osa koskee tarvetta ilmaista sellaisten asiakirjojen sisältämät tiedot, jotka helpottavat kilpailusääntöjen rikkomisesta aiheutuneisiin vahinkoihin liittyvien vahingonkorvauskanteiden nostamista (jäljempänä vahingonkorvauskanteet), kolmas osa koskee asiakirjoihin tutustumista koskevan oikeuden perustavanlaatuista luonnetta ja neljäs osa koskee kaikkien edellä esitettyjen väitteiden huomioon ottamista.

– Ensimmäinen osa, jonka mukaan on olemassa kilpailuasian tutkintaan liittyvien asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaisemiseen liittyvä yleinen etu

78 Kantaja väittää, että kartelliin liittyvien asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaisemiseen liittyvä yleinen etu on luonteeltaan merkittävä, koska kansalaisilla on intressi siihen, ettei kilpailua vääristetä. Kantaja korostaa, että lentorahtikartelli koskee suurta toimialaa lähes kokonaisuudessaan ja on vaikuttanut merkittävästi sisämarkkinoiden toimintaan ja sillä on ollut vakavia vaikutuksia suureen määrään markkinatoimijoita ja suureen yleisöön. Kantajan mukaan tämän yleisen edun olemassaolo edellyttää lentorahtiasiakirjojen ja lentorahtipäätöksen sisältämien tietojen ilmaisemista.

79 Tällä väitteellä, jonka komissio riitauttaa, kantaja vetoaa lähinnä asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan viimeisessä lauseessa tarkoitettuun ylivoimaiseen yleiseen etuun saada tietää, millä perusteilla komissio teki kilpailuasiaa koskevat päätöksensä tai ainakin ”tärkeät” päätökset, jolla on kantajan mukaan systemaattisesti etusija yhtäältä kyseessä olevien yritysten taloudellisiin etuihin nähden ja toisaalta komission tutkintatoimien suojaa koskevaan etuun nähden.

80 Tältä osin on katsottava, että yleisön on voitava saada tietää komission toiminnasta kilpailun alalla yhtäältä sen takaamiseksi, että käyttäytyminen, josta talouden toimijoille voidaan määrätä seuraamuksia, on yksilöitävissä riittävän täsmällisesti, ja toisaalta komission päätöskäytännön ymmärtämiseksi, koska sillä on olennainen merkitys sisämarkkinoiden – jotka koskevat kaikkia unionin kansalaisia joko talouden toimijoina tai kuluttajina – toiminnan kannalta.

81 Näin ollen on olemassa ylivoimainen yleinen etu, joka koskee sitä, että yleisö voi saada tietoonsa tiettyjä olennaisia seikkoja komission toiminnasta kilpailun alalla.

82 Toisin kuin kantaja väittää lähinnä, tämän yleisen edun olemassaolo ei kuitenkaan velvoita komissiota myöntämään asetuksen N:o 1049/2001 perusteella yleistä oikeutta tutustua kaikkiin SEUT 101 artiklan soveltamismenettelyn puitteissa koottuihin tietoihin.

83 On nimittäin muistutettava, että tällainen yleinen oikeus olisi omiaan vaarantamaan tasapainon, jonka unionin lainsäätäjä on halunnut taata asetuksessa N:o 1/2003 kyseisten yritysten velvollisuuden, joka koskee mahdollisesti arkaluonteisten kaupallisten tietojen toimittamista komissiolle, ja sen vahvistettua suojaa koskevan takeen välillä, joka liittyy salassapitovelvollisuuden ja liikesalaisuuksien suojan nojalla komissiolle näin toimitettuihin tietoihin (ks. edellä 55 kohta).

84 Lisäksi on todettava, että asetuksen N:o 1049/2001 kuudennesta perustelukappaleesta seuraa, että yleisön intressillä saada asiakirja avoimuusperiaatteen nojalla ei ole samaa painoarvoa sen mukaan, onko kyse hallinnolliseen menettelyyn liittyvästä asiakirjasta vai asiakirjasta, joka liittyy menettelyyn, jonka puitteissa unionin toimielin toimii lainsäätäjänä (edellä 75 kohdassa mainittu tuomio Agapiou Joséphidès v. komissio ja EACEA, 139 kohta; ks. myös vastaavasti edellä 42 kohdassa mainittu tuomio komissio v. EnBW Energie Baden-Württemberg, EU:C:2014:112, 91 kohta).

85 Edellä esitetyn perusteella yleinen etu saada tietoa komission toiminnasta kilpailun alalla ei sellaisenaan edellytä tutkinta-asiakirjojen eikä päätöksen lyhentämättömän version sisältämien tietojen ilmaisemista, siltä osin kuin nämä asiakirjat eivät ole välttämättömiä komission toimintaan liittyvien olennaisten seikkojen, kuten menettelyn lopputuloksen ja sen toimia ohjanneiden syiden ymmärtämiseksi. Komissio voi nimittäin taata tämän lopputuloksen ja näiden perusteiden riittävän ymmärtämisen muun muassa sen avulla, että kyseessä olevasta päätöksestä julkaistaan versio, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja.

86 Tätä toteamusta ei horjuta kantajan väite, jonka mukaan julkaisemalla kartellipäätöksestä version, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja, komissio vain vapauttaa itsensä erityisestä velvoitteesta, joka on eri kuin asetuksen N:o 1049/2001 soveltamisesta seuraava velvoite. Se, onko tämä julkaiseminen pakollista vai ei, ei nimittäin vaikuta mitenkään siihen, onko se yleisen edun mukaista.

87 Edellä 85 kohdassa esitettyä toteamusta ei horjuta myöskään kantajan väite, jonka mukaan lentorahtipäätöksen versiota, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja, ei ollut vielä julkaistu vuosi sen tekemisen jälkeen ja julkaisemista voidaan vielä lykätä siksi, että kyseessä olevat yritykset ja komissio ovat eri mieltä siitä, mitä tietoja on pidettävä luottamuksellisina.

88 Tältä osin on riittävää todeta, että kysymystä siitä, pitikö komission toimittaa pyynnöstä lentorahtipäätöksen versio, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja, tutkitaan viidennen kanneperusteen yhteydessä.

89 Näin ollen neljännen kanneperusteen ensimmäinen osa on hylättävä.

– Toinen osa, joka koskee tarvetta ilmaista sellaisten asiakirjojen sisältämät tiedot, jotka helpottavat vahingonkorvauskanteiden nostamista

90 Kantaja korostaa tarvitsevansa lentorahtiasiakirjoja ja lentorahtipäätöksen lyhentämätöntä versiota säilyttääkseen mahdollisuutensa saada korvausta kärsimistään vahingoista. Se muistuttaa, että komissio myönsi 2.4.2008 antamassaan valkoisessa kirjassa yhteisön kilpailuoikeuden rikkomisesta johtuvista vahingonkorvauskanteista (KOM(2008) 165), että vahingonkorvauskanteet olivat keino palauttaa vääristymätön kilpailu ja edistää sitä sekä ehkäistä uusien kartellien perustamista. Kantaja arvioi, että kyseisten kanteiden tehokkuuden ainoana vaikutuksena ei siis ole yksilöllisten intressien suojaaminen vaan sillä on yleisen edun mukainen yleinen ehkäisevä tehtävä, kuten oikeuskäytännössä on todettu. Kantajan mukaan tehokkaan kilpailun ylläpitämiseen liittyvällä yleisellä edulla – kun otetaan huomioon se, että oikeus tutustua asiakirjoihin on perustavanlaatuinen oikeus – on nyt käsiteltävässä asiassa etusija lentorahtikartellin jäsenten sitä koskevaan intressiin nähden, että niiden kaupallisia tietoja suojataan. Kantajan mukaan lentorahtikartellin jäsenten intressit eivät missään tapauksessa ole lainmukaisia, kun otetaan huomioon niiden toimien lainvastaisuus.

91 Komissio, jota väliintulijat tukevat, kiistää kantajan väitteet.

92 On todettava, että kenellä tahansa on oikeus vaatia hänelle SEUT 101 artiklan rikkomisesta aiheutuneen vahingon korvaamista. Tällainen oikeus vahvistaa nimittäin unionin kilpailusääntöjen toimivuutta edistäen näin toimivan kilpailun ylläpitämistä unionissa (ks. edellä 42 kohdassa mainittu tuomio komissio v. EnBW Energie Baden-Württemberg, EU:C:2014:112, 104 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

93 Näin yleiset näkemykset eivät sellaisinaan kuitenkaan voi ohittaa syitä, jotka oikeuttivat epäämään kyseisten asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaisemisen (edellä 42 kohdassa mainittu tuomio 27.2.2014, komissio v. EnBW Energie Baden-Württemberg, EU:C:2014:112, 105 kohta).

94 Jotta voidaan taata hakijalle kuuluvan vahingonkorvausoikeuden tehokas suojelu, ei nimittäin ole tarpeen, että tälle hakijalle toimitetaan kaikki SEUT 101 artiklan soveltamismenettelyyn liittyvät asiakirjat sillä perusteella, että tämä aikoo nostaa vahingonkorvauskanteen, koska ei ole kovinkaan todennäköistä, että vahingonkorvauskanteen olisi perustuttava kaikkiin tähän menettelyyn liittyvistä asiakirjoista ilmeneviin tietoihin (edellä 42 kohdassa mainittu tuomio komissio v. EnBW Energie Baden-Württemberg, EU:C:2014:112, 106 kohta).

95 Näin ollen henkilön, joka haluaa saada korvauksen SEUT 101 artiklan rikkomisen vuoksi kärsimästään vahingosta, on osoitettava tarpeensa saada tutustua tiettyihin komission asiakirja-aineiston asiakirjoihin, jotta komissio voi tapauskohtaisesti punnita niitä intressejä, jotka oikeuttavat tällaisten asiakirjojen toimittamisen tai niiden suojelemisen, ottaen huomioon kaikki asian kannalta merkitykselliset seikat (edellä 42 kohdassa mainittu tuomio komissio v. EnBW Energie Baden-Württemberg, EU:C:2014:112, 107 kohta).

96 Ellei tällaista tarvetta ole, intressi saada korvaus SEUT 101 artiklan rikkomisen vuoksi kärsitystä vahingosta ei voi muodostaa asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ylivoimaista yleistä etua (tuomio 27.2.2014, komissio v. EnBW Energie Baden-Württemberg, C-365/12 P, Kok., EU:C:2014:112, 108 kohta).

97 Nyt käsiteltävässä asiassa kantaja ei ole lainkaan osoittanut, miten oikeus saada tutustua lentorahtiasiakirjojen sisältämiin asiakirjoihin tai lentorahtipäätöksen lyhentämättömään versioon olisi tarpeen siten, että ylivoimainen yleinen etu edellyttäisi niiden sisältämien tietojen ilmaisemista asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan nojalla.

98 Edellä esitetyn perusteella tämä osa on hylättävä.

– Kolmas osa, joka koskee asiakirjoihin tutustumista koskevan oikeuden perustavanlaatuista luonnetta

99 Kantaja väittää, että oikeus tutustua asiakirjoihin on perustavanlaatuinen oikeus, jonka suojaaminen ei palvele yksinomaan oikeudenomistajan omaa etua. Unionin oikeudelle on tunnusomaista objektiivinen tahto siihen, että perusoikeuksia kunnioitetaan, mikä vaatimus kuuluu yleisen edun alaan ja on otettava huomioon sovellettaessa asetusta N:o 1049/2001.

100 Tällä väitteellä kantaja väittää tosiasiassa, että kaikki asiakirjoihin tutustumista koskevat hakemukset, joilla ilmaistaan perustavanlaatuista oikeutta avoimuuteen, edustavat asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan viimeisessä lauseetta tarkoitettua ylivoimaista yleistä etua. Tämän seurauksena olisi mahdotonta soveltaa asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdassa säädettyjä poikkeuksia, jotka menettäisivät merkityksensä.

101 Kanneperusteen tämä osa on siis hylättävä perusteettomana.

– Neljäs osa, joka koskee kaikkien edeltävien osien huomioon ottamista

102 Kantaja väittää, että vaikka kolme edeltävää osaa osoittavat, että on olemassa useita yleisiä etuja, joilla yksittäin tarkasteltuina voidaan perustella oikeutta saada tutustua lentorahtiasiakirjoihin ja lentorahtipäätöksen lyhentämättömään versioon, perustelu on vieläkin selvempi, kun näitä etuja tarkastellaan yhdessä.

103 Kun otetaan huomioon kolmeen edeltävään osaan annettu vastaus, myös tämä osa on hylättävä.

104 Kaiken edellä esitetyn perusteella neljäs kanneperuste on hylättävä.

Viides kanneperuste, jonka mukaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohtaa on rikottu, koska komission olisi pitänyt antaa kantajan tutustua osaan lentorahtiasiakirjoja ja toimittaa sille lentorahtipäätöksen versio, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja

105 Tämä kanneperuste voidaan jakaa kahteen osaan, joista ensimmäinen koskee komission velvollisuutta antaa kantajan tutustua osaan lentorahtiasiakirjoja ja toinen komission velvollisuutta toimittaa sille lentorahtipäätöksen versio, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja.

106 Komissio, jota Air Canada ja Société Air France tukevat, väittää, että molemmat osat ovat perusteettomia.

– Ensimmäinen osa, joka koskee komission velvollisuutta antaa kantajan tutustua osaan lentorahtiasiakirjoja

107 Kantaja väittää, että vaikka kaikkiin lentorahtiasiakirjojen sisältämiin asiakirjoihin tutustumista koskevan oikeuden epääminen olisi ollut perusteltua, komissio rikkoi asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohtaa, koska se ei antanut kantajan tutustua osaan lentorahtiasiakirjoja.

108 Tältä osin on riittävää muistuttaa, että edellä 57 kohdassa tarkoitettu yleinen olettama kattoi lentorahtiasiakirjojen sisältämät asiakirjat eikä mikään ylivoimainen yleinen etu edellyttänyt niiden sisältämien tietojen ilmaisemista. Näissä olosuhteissa velvollisuus antaa tietoja asiakirjojen sisällöstä kokonaisuudessaan tai osittain ei koske näitä asiakirjoja unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti (ks. vastaavasti edellä 42 kohdassa mainittu tuomio komissio v. EnBW Energie Baden-Württemberg, EU:C:2014:112, 134 kohta).

109 Kanneperusteen tämä osa on näin ollen hylättävä.

– Toinen osa joka koskee komission velvollisuutta toimittaa kantajalle lentorahtipäätöksen versio, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja

110 Kantaja väittää, että vaikka oletettaisiin, että komissio olisi voinut hylätä sen hakemuksen saada tutustua lentorahtipäätöksen lyhentämättömään versioon, sen olisi pitänyt hyväksyä kantajan hakemus saada tutustua tämän päätöksen versioon, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja, minkä komissio kiistää.

111 Tältä osin on muistutettava, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan mukaan on niin, että jos vain osaan hakemuksen kohteena olevasta asiakirjasta voidaan soveltaa yhtä tai useampaa kyseisessä artiklassa säädettyä poikkeusta, asiakirjan muiden osien sisältämät tiedot ilmaistaan. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan sitä, onko annettava oikeus tutustua vain unionin toimielinten asiakirjan osiin, on tutkittava suhteellisuusperiaatteen valossa (ks. vastaavasti tuomio 16.12.2001, neuvosto v. Hautala, C-353/99 P, Kok., EU:C:2001:661, 27 ja 28 kohta).

112 Edeltävässä kohdassa tarkoitetun säännöksen sanamuodostakin seuraa, että toimielimellä on velvollisuus tutkia, voidaanko myöntää oikeus tutustua hakemuksen kohteena olevien asiakirjojen osiin siten, että mahdollinen epääminen rajoitetaan koskemaan vain tietoja, jotka asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohdassa tarkoitetut poikkeukset kattavat. Toimielimen on myönnettävä tällainen osittainen tutustumisoikeus, jos tavoite, jonka vuoksi kyseinen toimielin on evännyt oikeuden tutustua asiakirjaan, voidaan saavuttaa siinä tapauksessa, että tämä toimielin vain peittää kohdat, jotka voivat vahingoittaa suojattua yleistä etua (edellä 111 kohdassa mainittu tuomio WWF European Policy Programme v. neuvosto, EU:T:2007:114, 50 kohta; ks. myös vastaavasti edellä 111 kohdassa mainittu tuomio neuvosto v. Hautala, EU:C:2001:661, 29 kohta).

113 Kun asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohtaa tarkastellaan yhdessä saman asetuksen 4 artiklan 2 kohdan viimeisen lauseen kanssa, ilmenee kuitenkin, että kun asiakirjan osan sisältämien tietojen ilmaiseminen on viimeksi mainitussa säännöksessä tarkoitetun ylivoimaisen yleisen edun vuoksi perusteltua, unionin toimielimen, jolle tutustumishakemus on tehty, on annettava oikeus tutustua tähän osaan.

114 Edellä 80 ja 81 kohdasta ilmenee, että on myönnettävä, että on olemassa ylivoimainen yleinen etu, joka koskee sitä, että yleisö voi saada tietoonsa tiettyjä olennaisia seikkoja komission toimista kilpailun alalla, mikä edellyttää sellaisten tietojen ilmaisemista, joiden avulla on mahdollista ymmärtää muun muassa menettelyn lopputulosta ja komission toimintaa ohjanneita perusteita.

115 Tältä osin tarvittavien tietojen yksilöimiseksi on katsottava, että asetuksen N:o 1/2003 30 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaan komission on julkaistava saman asetuksen 7 artiklan nojalla tekemänsä päätökset ja mainittava osapuolten nimet ja päätöksen pääasiallinen sisältö, mukaan lukien määrätyt seuraamukset, ottaen huomioon yritysten oikeutetut edut sen suhteen, ettei niiden liikesalaisuuksia paljasteta. Kun otetaan huomioon se, että asetuksia N:o 1049/2001 ja N:o 1/2003 on sovellettava johdonmukaisesti (ks. edellä 50 kohta), komissio ei voi asetuksen N:o 1049/2001 nojalla kieltäytyä antamasta tietoja asiakirjasta, joka sen piti joka tapauksessa julkaista asetuksen N:o 1/2003 mukaisesti.

116 Näin ollen edellä 114 kohdassa tarkoitettua tietojen ilmaisemista koskevaa ylivoimaista yleistä etua ei voida noudattaa pelkästään julkaisemalla lehdistötiedote, jossa ilmoitetaan kyseessä olevan päätöksen tekemisestä, edes tilanteessa, jossa – kuten nyt käsiteltävässä asiassa – tässä tiedotteessa kuvaillaan lyhyesti todettua rikkomista, yksilöidään yritykset, joiden on katsottu olevan vastuussa tästä rikkomisesta, ja mainitaan kullekin niistä määrätyn sakon määrä, sikäli kuin tällaisessa tiedotteessa ei toisteta asetuksen N:o 1/2003 7 artiklan nojalla tehtyjen päätösten olennaisia osia. Tämä ylivoimainen yleinen etu edellyttää sitä, että näistä päätöksistä julkaistaan versio, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja.

117 Komission oli siis toimitettava kantajalle tämän hakemuksesta lentorahtipäätöksen versio, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja, mikä merkitsee asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua oikeutta tutustua tämän päätöksen osiin.

118 Kuten edellä 17 kohdassa todetaan, komissio tutki hakemusta saada tutustua lentorahtipäätöksen versioon, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja, riidanalaisen päätöksen 2 osan toisessa luetelmakohdassa. Komissio totesi seuraavaa:

”Mitä tulee toissijaiseen pyyntöönne, minun on ilmoitettava teille, että [lentorahtipäätöksen] versiota, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja, ei ole vielä laadittu. Komission yksiköt valmistelevat parhaillaan tätä versiota, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja, ja asianosaisten kanssa käydään keskusteluja sen määrittämiseksi, mitkä osat on jätettävä julkaisematta. Kuten tiedätte, kartelliasiaa koskevan päätöksen sellaisen version, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja, laatimisprosessi kestää kauan. Koska mitään versiota, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja, ei tällä hetkellä ole olemassa, asetuksen N:o 1049/2001 mukaisella hakemuksellanne ei ole kohdetta. Lähetämme teille kuitenkin jäljennöksen versiosta, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja, heti kun se valmistuu.”

119 Kantaja väittää, että riidanalaisen päätöksen tätä osaa on tulkittava sanamuodon mukaisesti ja että se merkitsee näin ollen sitä, että komissio hylkäsi sen hakemuksen saada tutustua lentorahtipäätöksen versioon, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja, pelkästään sillä perusteella, ettei tätä versiota ollut olemassa.

120 Kuten kantaja toteaa, jos tällainen hylkäämisperuste hyväksyttäisiin, komissio voisi evätä systemaattisesti oikeuden saada tutustua kaikkien sellaisten asiakirjojen osiin, jotka sisältävät luottamuksellisia tietoja. Se, että annetaan oikeus tutustua asiakirjan osiin, edellyttää nimittäin käytännössä version, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja, laatimista hakemuksen kohteena olevasta asiakirjasta, ja näin ollen komissio voisi ainoastaan todeta joka kerran, ettei tätä versiota ole olemassa.

121 On totta, että komissio sitoutui lähettämään kantajalle jäljennöksen lentorahtipäätöksen versiosta, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja, heti kun se valmistuisi. Näin ollen komissio ei riidanalaisessa päätöksessä tosiasiallisesti hylännyt kantajan hakemusta saada tutustua versioon, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja, sillä perusteella, ettei tätä versiota ollut olemassa, vaan sillä perusteella, että oikeus saada tutustua siihen voitiin myöntää vasta myöhemmin, määrittelemättömän ajan kuluttua.

122 Komissio väittää, ettei se kyennyt toimittamaan kantajalle lentorahtipäätöksen versiota, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja, riidanalaisen päätöksen tekemispäivänä, koska oli tarpeen keskustella ensinnäkin niiden yritysten kanssa, joita lentorahtipäätös koskee, tiedoista, jotka on poistettava tämän päätöksen versiosta, joka sisältää luottamuksellisia tietoja.

123 Asetuksen N:o 1049/2001 8 artiklan 1 kohdassa säädetään tältä osin seuraavaa:

”Uudistetut hakemukset käsitellään välittömästi. Viidentoista työpäivän kuluessa hakemuksen kirjaamisesta toimielin joko päättää antaa pyydetyn asiakirjan tutustuttavaksi ja antaa asiakirjan tutustuttavaksi 7 artiklan mukaisesti tässä määräajassa tai ilmoittaa kirjallisesti, mistä syystä hakemus on hylätty kokonaan tai osittain. Jos toimielin kieltäytyy antamasta asiakirjaa kokonaan tai osittain tutustuttavaksi, se ilmoittaa hakijalle tämän käytettävissä olevista oikeussuojakeinoista, toisin sanoen mahdollisuudesta nostaa asiasta kanne toimielintä vastaan tuomioistuimessa ja/tai kannella oikeusasiamiehelle [SEUT 263] ja [SEUT 228] artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti.”

124 Saman asetuksen 8 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Poikkeuksellisesti esimerkiksi silloin, kun hakemus koskee erittäin pitkää asiakirjaa tai erittäin suurta määrää asiakirjoja, 1 kohdassa säädettyä määräaikaa voidaan jatkaa viidellätoista työpäivällä edellyttäen, että hakijalle ilmoitetaan tästä ennakolta ja että lykkäys perustellaan yksityiskohtaisesti.”

125 Asetuksen N:o 1049/2001 8 artiklan 1 kohdassa säädetty määräaika on pakottava eikä sitä voida jatkaa, jollei kyse ole mainitun asetuksen 8 artiklan 2 kohdassa säädetyistä olosuhteista, ilman, että kyseinen artikla jäisi vaille tehokasta vaikutusta, koska hakija ei enää tietäisi tarkalleen, mistä päivästä alkaen hän voi mainitun asetuksen 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti nostaa kanteen tai tehdä kantelun (ks. tuomio 10.12.2010, Ryanair v. komissio, T-494/08–T-500/08 ja T-509/08, Kok., EU:T:2010:511, 39 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

126 Näin ollen on huomautettava, että asetuksen N:o 1049/2001 säännöksissä, sellaisina kuin niitä on tulkittu oikeuskäytännössä, ei säädetä komission mahdollisuudesta vastata uudistettuun hakemukseen, että oikeus tutustua hakemuksen kohteena olevaan asiakirjaan myönnettäisiin myöhemmin, määrittelemättömän ajan kuluttua.

127 Oikeuskäytännössä on kuitenkin katsottu, että tiettyjä kilpailusäännöksiä, joissa säädetään joko niiden yritysten, joita tutkinta koskee, oikeudesta tutustua komission asiakirja-aineistoon, tai siitä, että komission on toimitettava hallussaan olevat tiedot viivytyksettä jäsenvaltioiden kilpailuviranomaisille, piti tulkita sen yleisen periaatteen valossa, jonka mukaan yrityksillä on oikeus liikesalaisuuksiensa suojeluun ja jonka ilmaisu SEUT 339 artikla on (ks. vastaavasti tuomio 24.6.1986, AKZO Chemie ja AKZO Chemie UK v. komissio, 53/85, Kok., EU:C:1986:256, 28 kohta ja tuomio 19.5.1994, SEP v. komissio, C-36/92 P, Kok., EU:C:1994:205, 36 kohta).

128 Kuten komissio ja tietyt väliintulijat toteavat, oikeuskäytännöstä ilmenee, että kun yritys väittää, että sitä koskeva asiakirja sisältää liikesalaisuuksia tai muita luottamuksellisia tietoja, komission ei pidä toimittaa sitä noudattamatta etukäteen useita vaiheita. Aluksi komission on annettava kyseessä olevalle yritykselle tilaisuus ilmaista kantansa. Tämän jälkeen komission on tehtävä asiasta asianmukaisesti perusteltu päätös, joka on annettava yritykselle tiedoksi. Kun otetaan huomioon se, että tämän asiakirjan toimittamisesta sääntöjenvastaisesti voi aiheutua erittäin vakavaa vahinkoa, komission on ennen päätöksensä täytäntöönpanoa annettava yritykselle mahdollisuus saattaa asia unionin tuomioistuinten käsiteltäväksi komission tekemien arviointien tutkimiseksi ja asiakirjojen toimittamisen estämiseksi (edellä 127 kohdassa mainittu tuomio AKZO Chemie ja AKZO Chemie UK v. komissio, EU:C:1986:256, 29 kohta ja edellä 127 kohdassa mainittu tuomio SEP v. komissio, EU:C:1994:205, 38 ja 39 kohta; ks. myös tuomio 14.2.2008, Varec, C-450/06, Kok., EU:C:2008:91, 54 kohta).

129 Näiden huomautusten perusteella on myönnettävä, että sellaisen version, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja, laatiminen komission kilpailuasiassa tekemästä päätöksestä voi kestää jonkin aikaa, mikä ei sovellu yhteen uudistettuihin hakemuksiin vastaamista koskevien määräaikojen kanssa, joista säädetään asetuksen N:o 1049/2001 8 artiklan 1 ja 2 kohdassa, jotta kyseessä olevien yritysten, jotka ovat vedonneet nimenomaisesti tiettyjen tietojen luottamuksellisuuteen, intressit voidaan ottaa asianmukaisesti huomioon.

130 Kun otetaan huomioon avoimuusperiaatteen merkitys unionin perussopimusten mukaisessa järjestelmässä ja komission lähtökohtainen velvollisuus asetuksen N:o 1049/2001 8 artiklan 1 ja 2 kohdan ja sitä koskevan yleisen huolellisuusvelvoitteen nojalla käsitellä uudistetut hakemukset välittömästi, komission on kuitenkin pyrittävä toteuttamaan edellä 128 kohdassa tarkoitetut vaiheet mahdollisimman lyhyessä ajassa ja joka tapauksessa kohtuullisessa ajassa, joka on määritettävä kunkin tapauksen erityisolosuhteiden perusteella. Tältä osin on otettava huomioon kyseessä olevien yritysten esittämien luottamuksellista käsittelyä koskevien pyyntöjen melko suuri määrä ja niiden tekninen ja oikeudellinen monitahoisuus.

131 Nyt käsiteltävässä asiassa komissio toimitti vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen kirjallisiin kysymyksiin yksityiskohtaisia tietoja, jotka koskivat yhtäältä niiden lentorahtipäätöksen luottamuksellista käsittelyä koskevien pyyntöjen lukumäärää, jotka sille oli esitetty, kun se teki riidanalaisen päätöksen, ja toisaalta näiden pyyntöjen käsittelyn aiheuttamaa työtaakkaa.

132 Näistä tiedoista ilmenee ensinnäkin, että 10.12.2010 komissio pyysi lentorahtipäätöksen kohteena olevia yrityksiä ilmoittamaan sille tämän päätöksen osat, jotka niiden mukaan olisi katsottava liikesalaisuuksiksi tai luottamuksellisiksi tiedoiksi. Komissio vastaanotti 30.12.2010 ja 12.4.2011 välisenä aikana luottamuksellista käsittelyä koskevia pyyntöjä, joista osa oli hyvin laajoja, neljältätoista näistä yrityksistä.

133 Tämän jälkeen komissio lähetti 20.7.2011 edeltävässä kohdassa mainituille yrityksille lentorahtipäätöksen versiosta, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja, luonnoksen, joka ei sisältänyt enää tiettyjä tietoja, joiden luottamuksellisuuteen oli vedottu. Riidanalaisen päätöksen tekemispäivänä kuusi näistä yrityksistä vaati edelleen, että suuri osa tästä luonnoksesta on katsottava luottamukselliseksi, ja neljä muuta ei ollut vielä antanut suostumustaan tämän version julkaisemiseksi. Itse asiassa kyseessä olevista yrityksistä ainoastaan neljä oli antanut tätä koskevan suostumuksensa.

134 Kun otetaan huomioon komissiolle esitettyjen luottamuksellista käsittelyä koskevien pyyntöjen lukumäärä ja laajuus, kahdeksan kuukauden ja kahdenkymmenenviiden päivän aikaa, joka kului lentorahtipäätöksen tekemisen (9.11.2010) ja riidanalaisen päätöksen tekemisen (3.8.2011) välillä, ei voida pitää kohtuuttomana.

135 Näin ollen komissio ei ole toiminut huolimattomasti käsitellessään uudistettua hakemusta siltä osin kuin on kyse lentorahtipäätöksen osista, joiden luottamuksellisuuteen tämän päätöksen kohteena olevat yritykset riidanalaisen päätöksen tekopäivänä yhä vetosivat. Lentorahtipäätöksen näiden osien osalta on siis katsottava, ettei asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohtaa ole rikottu, ja kanneperusteen tämä osa on näin ollen hylättävä.

136 Komission vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen kirjallisiin kysymyksiin toimittamista tiedoista tai istunnossa annetuista tiedoista ei kuitenkaan ilmene, että lentorahtipäätöksen kohteena olevat yritykset olisivat vedonneet koko lentorahtipäätöksen luottamuksellisuuteen. Lisäksi ainoiden komission unionin yleisen tuomioistuimen kysymyksiin antamaan vastaukseen sisältyvien tietojen, joilla on merkitystä tämän asian ratkaisemisen kannalta, eli tietojen, jotka koskevat riidanalaisen päätöksen tekemistä edeltävää ajanjaksoa, perusteella ei voida katsoa, että riidanalaista päätöstä tehtäessä olemassa olleet luottamuksellista käsittelyä koskevat pyynnöt koskisivat niin laajoja osia, että kyseisen päätöksen versio, jotka nämä osat on poistettu, olisi ollut käsittämätön.

137 Mikään ei siis estänyt komissiota toimittamasta kantajalle lentorahtipäätöksen version, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja, sellaista osaa, joka ei ollut yhdenkään luottamuksellista käsittelyä koskevan pyynnön kohteena.

138 Tämän vuoksi komission oli toimitettava kantajalle tämän pyynnöstä tällainen lentorahtipäätöksen versio, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja, odottamatta sitä, että kaikki kyseessä olevien yritysten esittämät luottamuksellista käsittelyä koskevat pyynnöt olisi ratkaistu lopullisesti.

139 On nimittäin niin, että yhtäältä tällainen lähestymistapa on asetuksen N:o 1049/2001 hengen mukainen; tämän asetuksen 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 ja 2 kohdassa vaaditaan asiakirjoihin tutustumista koskevien hakemusten nopeaa käsittelyä ja sen 4 artiklan 6 kohdassa asetetaan unionin toimielimille velvollisuus antaa oikeus tutustua asiakirjojen osiin, joita samassa artiklassa tarkoitettu poikkeus ei koske.

140 Toisaalta on niin, että jos komissio saisi olla toimittamatta SEUT 101 artiklan soveltamispäätösten osia, joiden luottamuksellisuudesta ei ole epäselvyyttä, siihen päivään saakka, jolloin joko kaikki näiden päätösten kohteina olevat yritykset antavat suostumuksensa julkaisemiseen tai kaikki edellä 128 kohdassa tarkoitetut vaiheet on toteutettu, näitä yrityksiä kannustettaisiin esittämään vastalauseita ja pysyttämään ne paitsi suojatakseen luottamuksellista käsittelyä koskevia perusteltuja pyyntöjään

myös viivyttääkseen julkaisemista heikentääkseen niiden yritysten tai kuluttajien, jotka katsovat kärsineensä vahinkoa näiden yritysten käyttäytymisen vuoksi, mahdollisuuksia näiden kansallisissa tuomioistuimissa nostamissa vahingonkorvauskanteissa.

141 Näin ollen on todettava, että komissio rikkoi asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohtaa, kun se ei toimittanut kantajalle lentorahtipäätöksen versiota, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja ja josta on poistettu tiedot, joiden luottamuksellisuuteen kyseessä olevat yritykset edelleen vetosivat.

142 Näin ollen kanneperusteen tämä osa on hyväksyttävä näiden tietojen osalta ja tämän vuoksi riidanalainen päätös on kumottava osittain.

143 Tämä kanneperuste ja kanne on hylättävä muilta osin.

**Oikeudenkäyntikulut**

144 Unionin yleinen tuomioistuin voi työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan nojalla määrätä oikeudenkäyntikulut jaettaviksi asianosaisten kesken tai määrätä, että kukin vastaa omista kuluistaan, jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi tai jos siihen on muutoin erityisiä syitä.

145 Nyt käsiteltävässä asiassa on niin, että vaikka osa vaatimuksista on ratkaistu kantajan ja osa komission hyväksi, suurin osa kanteesta on hylätty. Näin ollen on määrättävä, että kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se on velvoitettava korvaamaan puolet komission oikeudenkäyntikuluista.

146 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan mukaan unionin yleinen tuomioistuin voi määrätä, että muiden väliintulijoiden kuin jäsenvaltioiden ja toimielinten, Euroopan talousalueesta (ETA) tehdyn sopimuksen osapuolina olevien muiden valtioiden kuin jäsenvaltioiden sekä Euroopan vapaakauppa-alueen (EFTA) valvontaviranomaisen on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan.

147 Nyt käsiteltävässä asiassa on määrättävä, että väliintulijat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

**1) Komission 3.8.2011 tekemä päätös, jolla evätään kantajalta oikeus saada tutustua komission tekemään päätökseen C(2010) 7694 lopullinen (asia COMP/F/39.258 – Lentorahti) liittyviin hallintomenettelyn asiakirjoihin, tämän päätöksen lyhentämättömään versioon ja sen versioon, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja, kumotaan siltä osin kuin komissio eväsi oikeuden tutustua kyseessä olevan päätöksen version, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja, sellaiseen osaan, jonka luottamuksellisuuteen yritykset, joita päätös koskee, eivät olleet vedonneet tai eivät enää vedonneet.**

**2) Kanne hylätään muilta osin.**

**3) Schenker AG vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan puolet Euroopan komission oikeudenkäyntikuluista.**

**4) Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV, Martinair Holland NV, Société Air France SA, Cathay Pacific Airways Ltd, Air Canada, Lufthansa Cargo AG ja Swiss International Air Lines AG vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Julistettiin Luxemburgissa 7 päivänä lokakuuta 2014.

Allekirjoitukset